

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Βιβλιογραφικὸν σχεδιάσμα (1550-1984)

ΥΠΟ
ΣΩΖ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

1. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ὁ κατ' ἔτος, κατὰ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, πανηγυρικὸς ἑορτασμὸς τῆς μνήμης τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν δὲν εἶναι τῆς Ἐκκλησίας μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων λαμπρὰ ἐπέτειος. Καὶ τοῦτο διότι οἱ τρεῖς τιμώμενοι Ἅγιοι δὲν ὑπῆρξαν μόνον οἱ τῆς Ἐκκλησίας μεγάλοι Οἴκουμενικοὶ Πατέρες ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπέροχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους διδάσκαλοι, διακριθέντες ὡς γνωστὸν καὶ ἀναδειχθέντες καὶ τοῦ θείου λόγου σμιλευταὶ ἀσύγκριτοι.

Ὁ ἑορτασμὸς τῶν, κατὰ τὸ Ἀπολυτίκιον, «τριῶν μεγίστων φωστήρων τῆς τρισηλίου Θεότητος» ἤτοι Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καθιερώθη ἐπισημῶς ἐπὶ βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ (1081-1118) καὶ ἀπέβη σὺν τῷ χρόνῳ μεγάλης σημασίας διὰ τὴν Χριστιανωσύνην καὶ ἰδίᾳ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα. Διότι πλὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χαρακτῆρος φέρει καὶ ἐκπαιδευτικόν, θεωρούμενος ὡς ἑορτασμὸς τῆς Παιδείας, καθ' ὅσον οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, καὶ μάλιστα ὁ Μέγας Βασιλείος (ὁ κατὰ Γρηγόριον «παιδαγωγὸς τῆς νεότητος»), συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων.

Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τοὺς τιμωμένους τῆς Ἐκκλησίας Πατέρας.

Ἡ θρησκευτικὴ, ἐθνικὴ, παιδαγωγικὴ καὶ προσέτι φιλανθρωπικὴ δράσις τῶν ὑπῆρξε σημαντικὴ. Κατ' ἀρχὴν οὗτοι ἐπίστευαν εὐλικρινὰ εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀξίαν τῶν κηρυγμάτων τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ ὅποια καὶ ἐφήρμοζαν εἰς τὴν καθημερινὴν τῶν ζωὴν. Μὲ τὴ δύναμιν δὲ τῆς πίστεως ποὺ εἶχαν, ἀγωνίσθησαν σκληρὰ κατὰ διαφόρων αἱρέσεων τῆς ἐποχῆς τῶν καὶ ἐπάλαυσαν σθεναρὰ μέχρις ὅτου τελικὰ ἐπιβάλουν τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ καταστήσουν τὴν Ἐκκλησίαν προμαχῶνα ὄλων τῶν κοινωνικῶν, θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ θάρρος τῶν ἐν προκειμένῳ ὑπῆρξε ἀκατάβλητον. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι εἰς τὴν ἐπίπονην προσπάθειά τῶν νὰ διαμορφώσουν τὴν κοινωνία σύμφωνα μὲ τὸ χριστιανικὸ πνεῦμα καὶ τίς ἑλληνικὲς παραδόσεις, ὑπεισέρχονται σὲ ὅλες τίς σφαῖρας τῆς κοινωνικῆς δράσεως. Ἰδρύνουν νοσοκομεῖα, πτωχοκομεῖα, σχολεῖα καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα Ἰδρύματα, τόσον κοινωνι-

κο-φιλανθρωπικά ὅσον καὶ πνευματικά. Καὶ μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν αὐτῆν καθίστανται ὁσημέραι στόχος διὰ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἐποχῆς, τοὺς ἀπίστους, χωρὶς τελικὰ ν' ἀποφύγουν μετὰ τῶν ἄλλων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοὺς κατατρεγμούς καὶ τὶς διώξεις, πρὸ τῶν ὁποίων ὅμως οὔτε ὑπεχώρησαν οὔτε ἐκάμφθησαν, ἀντιτάσσοντας τὴν μεγάλην, δυνατὴ καὶ ἀληθινὴ πίστη τῶν. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἀσφαλῶς καὶ ἔδωσε τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν εἰς τὸν Μέγαν Βασιλεῖον νὰ ὀρθώσῃ τὸ ἀνάστημά του εἰς τοὺς διώκτας του καὶ νὰ τοὺς εἶπῃ: «...οὔτε ἡ φωτιά, οὔτε τὸ ξίφος, οὔτε τὰ γαμφὰ νύχια τῶν θηρίων μὲ τὰ ὁποῖα μὲ ἀπειλεῖτε, μὲ φοβίζουν...». «Ὅπως καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, γέροντα πλέον καὶ ἀσθενῆ, νὰ ὑποστῆ μὲ πνεῦμα πρωτοφανοῦς ἐγκαρτερήσεως τὶς ταλαιπωρίες τῆς ἐξορίας καὶ ἄλλες φοβερὲς δοκιμασίες.

Αὐτὴ εἶναι εἰς ἀδράς γραμμὰς ἡ μεγάλη καὶ φωτεινὴ δρᾶσις τῶν Τριῶν Οἰκουμενικῶν διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, δρᾶσις ἡ ὁποία τοὺς κατέστησε ἀνὰ τοὺς αἰῶνας τὰ τρία ἰδανικὰ πρότυπα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, καὶ αὐτῶν τῶν σεμνῶν διακόνων τοῦ Θεοῦ τὴν μνήμην ἐορτάζει καὶ τιμᾷ κατ' ἔτος ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία.

Καὶ τὴν ἀκολουθοῦσα, πλούσια καθὼς πιστεύομε, βιβλιογραφία παραθέτομε, ὥστε κάθε ἐνδιαφερόμενος, ἰδίᾳ ἐκπαιδευτικὸς καὶ κληρικὸς, νὰ ἔχει ἱκανὰ βοηθήματα διὰ νὰ γνωρίσει καλλύτερα τὰ τῆς ζωῆς, τῶν πράξεων, τῶν ἔργων καὶ τῶν πνευματικῶν ἐπιτεύξεων ἐκάστου τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Κλείοντες τὸν παρόντα πρόλογον, θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς καθηγητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. κ. Γεώργ. Γαλιτῆ, Ἰω. Καρμίρη, Κων. Μπόνῃ, Ἡλ. Οἰκονόμου, Βασ. Τσάκωνα, Ἀθ. Χαστούπη καὶ τὸν ἀείμνηστο Νικ. Νησιώτη, διὰ τὸ ἐκδηλωθῆν ἐνδιαφέροντων πρὸς ἐμπλουτισμὸν τοῦ ἀνά χειῖρας βιβλιογραφικοῦ σχεδίασματος, ἀριθμοῦντος 313 τίτλους ἐν συνόλῳ.

2. Σ Κ Ι Α Γ Ρ Α Φ Ι Ε Σ (*)

Α'. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ (329-379), Ἐπίσκοπος Καισαρείας (τὸ 379). Ἡ μεγαλύτερη, μετὰ τὸν Μέγα Ἀθανάσιο, χριστιανικὴ φυσιογνωμία τοῦ Δ' αἰῶνος, τοῦ «χρυσοῦ αἰῶνος» τῆς Ἐκκλησίας. Ὁνομάσθη Μέγας Οἰκουμενικὸς Διδάσκαλος, Πανεπιστήμων, Οὐρανοφάντωρ, Φωτοφόρος φωστῆρ, Ἀστὴρ Πολύφωτος... Ἐγεννήθη εἰς τὴν Καισάρεια τῆς Καπ-

* Οἱ σκιαγραφίαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν παράθεσιν ὀρισμένων στοιχείων πρὸς ἀπλῆν πληροφόρησιν (δὲν εἶναι βιογραφίαι), δοθέντος ὅτι κύριος σκοπὸς τοῦ πονήματος τούτου εἶναι ἡ βιβλιογραφικὴ ἐνημέρωσις τοῦ ἀναγνώστου περὶ τῶν ὄσων ἐγράφησαν —εἰς αὐτοτελεῖς ἐκδόσεις— διὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας.

παδοκίας καὶ γνώρισε ἀπὸ μικρὸ παιδί τις σκληρὲς ἡμέρες τῶν διωγμῶν. Ἐσπούδασε εἰς τὴν Καισάρειαν, τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Ἀθήνα τις ἐπιστῆμες τῆς ρητορικῆς, τῆς ἀστρονομίας, τῆς φιλοσοφίας καθὼς καὶ τῆς ἰατρικῆς. Εἶχεν ἰσχυρὸ δεσμὸ φιλίας μὲ τὸ Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα (τῶν τεσσεράμισυ χρόνων) ποῦ καὶ οἱ δύο ἦσαν εἰς τὴν Ἀθήνα διὰ σπουδᾶς. Ὁ Μ. Βασίλειος γιὰ ὠρισμένα χρόνια ἀκολούθησε τὸν μοναχικὸ βίον καὶ στὸ ἐρημητήριόν του, στὸν ποταμὸ Ἴρι τοῦ Πόντου, ἔγραψε τοὺς περίφημους «κανονισμοὺς» γιὰ τὸν μοναχικὸ βίον, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε περιοδεύσει πολλὰ ἀσκητήρια τῆς Παλαιστίνης, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Μεσοποταμίας. Ἀπὸ τὸ μεγάλο φιλανθρωπικὸ ἔργο του —μία ἀληθινὴ σταυροφορία ἀγάπης καὶ στοργῆς πρὸς τοὺς συνανθρώπους του— ξεχωρίζει τὸ περίφημον μοναστικὸ Ἰδρυμα «Βασιλειάδα» ποῦ ὁ ἴδιος ὀργάνωσε καὶ ἐπέξετεινε. Ἐπρόκειτο γιὰ συγκρότημα κτιρίων —πλησίον τῆς Καισάρειας— μὲ νοσοκομεῖο, γηροκομεῖο, ὀρφανοτροφεῖο, σχολεῖο καθὼς καὶ ξενῶνα διὰ τοὺς διερχόμενους ἐπισκέπτες.

Ὁ Μ. Βασίλειος ἄφησε πλούσιο συγγραφικὸ ἔργο: τὶς Πραγματεῖες καὶ τὶς Ἐπιστολὰς (ἀπὸ τὶς δευτέρες σώζονται 367), ποῦ ἔχουν μεγάλη ἀξία καὶ ἀποτελοῦν πολύτιμο θεολογικὸ θησαυρὸ. Οἱ Πραγματεῖες διακρίνονται σέ: δογματικὰ καὶ πρακτικὰ. Κυρίως ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πραγματείας τοῦ «Πρὸς τοὺς νέους κ.λπ.» διαπιστώνεται ἡ ὀρθὴ θέσις τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὸ θέμα τῶν σχέσεων χριστιανισμοῦ καὶ ἀρχαιοελληνικῆς παιδείας. Οἱ δὲ ἀπόψεις του διὰ τὴν ἀγωγή τὸν ἀνέδειξαν σὲ μεγάλο καὶ φωτισμένο παιδαγωγὸ τῆς νεότητος. Τὸ ὅλο συγγραφικὸ ἔργο του ἐπισφραγίζει ἡ μεγαλόπνοη «Θεῖα Λειτουργία», ποῦ ἐπὶ 16 αἰῶνες τώρα θέλγει καὶ συγκινεῖ τὸ ἐκκλησίασμα, χαρακτηριζόμενη ὡς ἐνδεικτικὴ τῆς θεολογικῆς μεγαλοφυΐας τοῦ συντάξαντος Ἱεράρχου.

Β'. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ὁ ΘΕΟΛΟΓΟΣ, ὁ Ναζιανζηνὸς (325-391), Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (τὸ 381). Ὀνομάσθη Θεολόγος ἀπὸ πέντε λόγους ποῦ ἀπήγγειλε καὶ ὀνομάσθησαν «θεολογικοί», διότι μὲ τὰ κηρύγματα τοῦ ἀπεκάλυπτε τὴν ὀρθόδοξην διδασκαλίαν περὶ Θεοῦ καὶ περὶ ἁγ. Τριάδος. Ἄς σημειωθῇ ἐδῶ, ὅτι οἱ «θεολογικοὶ» λόγοι ἐκφωνήθησαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ναὸν ποῦ ἀνεδείχθη ἱερὸς προμαχὼν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ σώζεται ἕως σήμερα. Ὁ Γρηγόριος ἐκλήθη ἐπίσης Μέγας Οἰκουμενικὸς Διδάσκαλος, Θεῖον τοῦ Χριστοῦ στόμα, πολυῦμνητος θεολόγος ἀλλὰ καὶ ποιητὴς τοῦ χριστιανισμοῦ. Πρὶν ἀσπασθεῖ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἀνήκεν εἰς μίαν αἵρεσιν ὀνομαζομένην τῶν «ύψισταρίων», ποῦ ἦτο ἓνα κρᾶμα Ἰουδαϊσμοῦ καὶ Ἐθνισμοῦ. Ἐσπούδασε φιλοσοφίαν, θεολογίαν, φιλολογίαν καὶ ρητορικὴν. Ἀρκετὰ χρόνια μετὰ τὶς σπουδὰς του εἰς τὴν Καισάρειαν, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καθὼς καὶ τὴν Ἀθήναν, ἔμεινε γιὰ τέσσαρα χρόνια εἰς ἓνα

ἐρμητήριο τοῦ Πόντου, ἔχοντας μαζί του καὶ τὸν στενό του φίλο Βασίλειο τὸν Μέγα. Τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου σώζονται 45 λόγοι πανηγυρικοί, δογματικοί, ἠθικοί, πολεμικοί καὶ στηλιτευτικοί (οἱ τελευταῖοι εἶναι δύο πραγματεῖες κατὰ τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου). Ἐπίσης σώζονται περὶ τὰ 400 ποιήματα χωρισμένα εἰς πέντε κατηγορίας. Εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ ποιήματα αὐτὰ —ἐπιγραφόμενο «εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον»— παρέχει ἐνδιαφέρουσες αὐτοβιογραφικὲς πληροφορίες. Ὅπως δὲ ὁ Γρηγόριος εἶναι ὁ πρῶτος θεολόγος-ποιητὴς καὶ εἰς τὸ ΛΘ' ἱστορικό του ἔπος, «Εἰς τὰ ἔμμετρα», ἐξηγεῖ ὁ «γέρον κύκνος» —ὅπως αὐτοκαλεῖται— τοὺς λόγους πού τὸν ὤθησαν καὶ εἰς τὴν ποίησιν. Ἐγραψε (ἴσως) καὶ τὸ θρησκευτικὸ δράμα «Χριστὸς πάσχων» πού ἀποτελεῖται ἀπὸ 2500 στίχους. Ἐπίσης τοῦ Γρηγορίου σώζονται καὶ 44 ἐπιστολαὶ αἱ ὁποῖαι ἐχαρακτήρισθησαν ὡς τὰ λαμπρότερα μνημεῖα τῆς θρησκευτικῆς Γραμματολογίας καὶ αὐτὰ ἀποδεικνύουν ὅλο τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς του. Ὅταν παρητήθη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πρὸς χάριν τῆς εἰρήνης εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ἀποχαιρέτησε τὸ ποιμνίον του μὲ τὸν καλούμενο «συνακτῆριο λόγο», ὅστις ἀποτελεῖ πρότυπον χριστιανικῆς ρητορικῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ρωμαλέον δημιούργημα τῆς ἰδικῆς του ρητορικῆς δεινότητος. Τὰ συγγράμματα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εὐρίσκονται εἰς τοὺς τόμους 35-38 τῆς Ἑλληνικῆς Πατρολογίας τοῦ Migne.

Γ'. ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ (347-407), Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (τὸ 398). Κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια τῆς Συρίας καὶ ἀπὸ τὰ εἴκοσί του χρόνια ἄρχιζε ἀσκητικὴ ζωὴ, εἰς ἓνα φτωχὸ μοναστήρι, χαρίζοντας ὅλη τὴν μεγάλη περιουσία του εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς τὸ μοναστήρι ἔγραψε καὶ τοὺς περίφημους «περὶ ἱερωσύνης» λόγους του. Διακαῆς πόθος εἰς ὅλην του τὴν ζωὴ ἦτο ν' ἀγωνισθεῖ, καὶ ἠγωνίσθη σκληρά, διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν εἰδωλολατρῶν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ Ἰωάννης συγκαταλέγεται εἰς τοὺς μεγάλους Πατέρες καὶ Ἀποστόλους τῆς Ἐκκλησίας, ἐπικληθεὶς μάλιστα «δεύτερος Παῦλος». Ὑπῆρξε δεινὸς ρήτωρ μὲ πλουσίαν ἱεραποστολικὴν δρασιν καὶ φυσιογνωμίᾳ ἐκπληκτικῇ. Ἦτο τὸ ἀγλάισμα τῆς Ἐκκλησίας, φρουρὸς ἀκοίμητος τῆς Ὀρθοδοξίας, ὑπερασπιστὴς γενναῖος τῶν ἀδυνάτων καὶ θαυματουργὸς Ἅγιος. Τὸν ὀνόμασαν: χεῖμαρρο χρυσορρήμονα, ἐπιστήμονα τῆς ἱερωσύνης, οἰκουμενικὸ διδάσκαλο, στύλο τῆς Ὀρθοδοξίας, σάλπιγγα τοῦ Χριστοῦ καὶ Χρυσόστομο (οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς του ἐνόμιζαν ὅτι ὁ λόγος του ἔβγαине ἀπὸ χρυσοῦ στόμα).

Χαρακτηριστικοὶ τῆς ἔξοχης εὐγλωττίας του εἶναι οἱ εἴκοσι λόγοι πού ἐξεφώνησε τὸ 387, οἱ ἐπικαλούμενοι «εἰς τοὺς ἀνδριάντας», μὲ τοὺς ὁποίους ἤθελε νὰ προστατεύσῃ τοὺς συμπατριώτας του ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου, τοῦ ὁποίου τοὺς ἀνδριάντας καθήρσαν οἱ στασιάζοντες Ἀντιοχεῖς.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀγία μὰ καὶ ἡρωϊκὴ πατερικὴ μορφή τῆς Ἐκκλησίας ἀφῆκε μεγάλο, ἀνυπολόγιστου πνευματικῆς ἀξίας, συγγραφικὸ ἔργο διηρημένον εἰς: α) Ἐπιστολές, β) Πραγματεῖες καὶ γ) Ὀμιλίες. Κατὰ τὸν ἱστορικὸ τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας καὶ καθηγητὴν εἰς τὴν Σορβόννην Puech, «... ὁ Χρυσόστομος ἐξέπεμψεν ἀπὸ τὸ χρυσοροοῦν ὄντως στόμα του τόνους, τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχαῖος κόσμος δὲν ἤκουσεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Κικέρωνος ...». Ὁ Ἰωάννης, ἐκτὸς ἀπὸ τῆς Ἐπιστολῆς, τῆς Πραγματεῖας καὶ τῆς Ὀμιλίας, ἔγραψε καὶ τὴ «Θεῖα Λειτουργία», ποὺ τελεῖται σχεδὸν ὅλο τὸ χρόνον εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ναοὺς. Τέλος, ἂς σημειωθεῖ, ὅτι ὡς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (398-407) ἐξωρίσθη δύο φορές καὶ πολλὰ ὑπέφερε σὲ διάστημα τριῶν χρόνων, κάτω ἀπὸ συνθήκας βάρβαρες καὶ ἀπάνθρωπες, καὶ ἀπέθανε ἀπὸ τῆς κακουχίας αὐτῆς τῆς σκληρῆς καὶ ὀριστικῆς τελευταίας περιπέτειας τοῦ χριστιανικοῦ βίου του, —λαμπροῦ κατὰ τὰ ἄλλα καὶ τόσον εὐεργετικοῦ διὰ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

3. ΣΥΓΓΡΑΦΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ(*)

(Μεταγενεστέρως ἐκδοθέντα, μετὰ ἐρμηνευτικῶν σχολίων, περιόδου 1550-1983(**)).

1. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ. Ἄπαντα τὰ μέχρι νῦν εὑρισκόμενα. Τοῦ αὐτοῦ βίος συγγραφεῖς ὑπὸ Σουίδα, Σωφρονίου καὶ Γρηγορίου τοῦ πρεσβυτέρου. Ἐν Βασιλείᾳ 1550, σ. 4+340+95 (Σπανιωτάτη ἐκδόσις, ἀποκειμένη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας — Καλαβρύτων).

2. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Τὰ εὑρισκόμενα. Ἐπιμέλεια: Σαβιλίων Ἐρ. Ἐν Παρισίοις 1612 (Σπανιωτάτη ἐκδόσις, ἀποκειμένη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας — Καλαβρύτων).

3. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἄπαντα τὰ εὑρισκόμενα. Ἐν Παρισίοις 1636 (Σπανιωτάτη ἐκδόσις, ἀποκειμένη εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας - Καλαβρύτων).

4. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. Ἔργα. Τόμοι 3. Ἐν Παρισίοις 1638 (παλαιότατο σύγγραμμα, ἀποκείμενον εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς ἐν Ἀθήναις Ριζαρείου Σχολῆς).

5. Ἐξήγησις τῶν εἰς τὴν «Ἐξήμερον» ἕνδεκα ὀμιλιῶν τοῦ ἐν Ἁγίοις θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ τοῦ Μεγάλου. Μετάφρασις ὑπὸ Γρηγορίου Ε'. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1807, σ. 173 (Σπανιωτάτη ἐκδόσις, ἀποκειμένη εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας — Καλαβρύτων).

6. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Λόγος περὶ Ἱερωσύνης. Ἐν Ἐρμουπόλει 1837.

* Μνημονεύονται μόνον ὅσα ἔργα ἡμεῖς ἐξακριβώσαμε.

** Ἐνδειξη ἀριθμοῦ σελίδων ἀναγράφεται εἰς ὅσα ἔργα γνωρίζομεν ἐξ αὐτοψίας.

7. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ὑπομνήματα εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους δευτέραν Ἐπιστολὴν. Τόμοι 2. Oxford 1845, 1847.

8. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Τὰ περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν Γραφῶν. Ἐν Ἀθήναις 1860, σ. 16.

9. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Τὰ εὐρισκόμενα ἅπαντα. Τόμοι 2. Ἐν Ἀθήναις 1873-74.

10. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Τὰ εὐρισκόμενα ἅπαντα. Τόμοι 3. Ἐν Ἀθήναις 1874.

11. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. Τὰ εὐρισκόμενα πάντα, κατὰ τὸν Μίγνιον (Migne). Μετάφρασις-Σημειώσεις: Καπλανίδη Παν. Τόμος Α'. Ἐν Ἀθήναις 1900, σ. VI+ρζ'+110.

12. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Μαργαρίται, ἦτοι λόγοι διάφοροι. Βενετία 1882. Νεωτέρα ἔκδοσις: Ἐν Ἀθήναις 1934, σ. 312.

13. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. Λόγοι. Ἀπόδοσις εἰς τὴν νεοελληνικὴν. Ἀθήναι 1935, σ. ρζ'+176+223.

14. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Περὶ ἀκαταλήπτου τοῦ Θεοῦ. Ἐπιμέλεια: Χρήστου Παν. Ἀθήναι 1953.

15. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Οἱ περὶ Ἱερωσύνης λόγοι. Μετάφρασις: Σπεράντσα Θεοδόση. Ἀθήναι 1959 (Νεώτερη ἔκδοσις 1961, σ. 176).

16. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἡ Θεία Λειτουργία. Ἀθήναι 1959, σ. 48.

17. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Κατηχήσεις. «Τὸ μεγάλο ἀξίωμα». Νεοελληνικὴ ἀπόδοσις: Στάμου Παν. Ἀθήναι 1959, σ. 146.

18. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ — ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Παραινέσεις πρὸς Ὀλυμπιάδα. Σκιαγραφία τῆς χριστιανικῆς συζύγου. Ὁ πόνος καὶ αἱ ἀδικίαι ὑπὸ τὸ χριστιανικὸν φῶς. Εἰσήγησις-Νεοελληνικὴ ἀπόδοσις-Σχόλια: Στάμου Παν. Ἀθήναι 1960, σ. 159.

19. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ὁμιλίαι περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων. Εἰσαγωγή-Νεοελληνικὴ ἀπόδοσις: Στάμου Παν. Ἀθήναι 1962, σ. 119.

20. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Γάμος καὶ συζυγία. Εἰσαγωγή-Νεοελληνικὴ ἀπόδοσις-Σημειώσεις: Στάμου Παν. Ἀθήναι 1963, σ. 91.

21. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Οἱ δύο λόγοι εἰς Εὐτρόπιον. Εἰσαγωγή-Ἀναλυτικὴ ἀπόδοσις εἰς τὴν νεοελληνικὴν: Μουστάκη Βασ. Ἀθήναι 1967, σ. 51.

22. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἔργα. Τόμος Α'. Ἠθικὰ καὶ κοινωνικά. Ἀθήναι 1967, σ. 336.

23. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον. Εἰσαγωγή-Κείμενα-Μετάφρασις-Σχόλια: Μεταλληνοῦ Γ. Ἀθήναι 1968, σ. 205.

24. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. Λόγοι ἀσκητικοί. Νέα Μάκρη 1970, σ. 84.

25. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἔργα. Τόμος Θ'. Πραγματεῖες. Ἐπιμέλεια: Καρβέλη-Τσοτάκου Αἰκατερίνης καὶ Καρβέλη Δημ. Ἀθῆναι 1974, σ. 335.

26. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. Πρὸς τοὺς νέους «ὅπως ἂν ἐξ ἑλλη-
νικῶν ὠφελοῦντο λόγων», Ἀθῆναι 1975.

27. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Περὶ ἱερωσύνης. Ἀθῆναι 1975.

28. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Περὶ κενοδοξίας. Ἀθῆναι 1975.

29. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἡ Θεία Εὐχαριστία (τὸ Κυρια-
κὸν δεῖπνον). Νεοελληνικὴ ἀπόδοση: Στάμου Παν. Ἀθῆναι 1976, σ. 45.

30. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. Ὀμιλία πρὸς τοὺς νέους. Γιὰ τὸ πῶς
νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα. Μετάφρασις: Μουστάκη Βασ.
Ἀθῆναι 1979, σ. 31.

31. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. Ἐπιστολές. Ἀπόδοσις: Μουστάκη
Βασ. Ἀθῆναι 1980, σ. 368.

32. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἱεραποστολὴ ἀπὸ τὴν ἔξορία.
Ἐξη ἐπιστολές γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴ τῆς Φοινίκης. Ἐλευθέρα ἀπόδοσις:
Βουλγαράκη Ἥλ. καὶ Κυριακίδη Κ. Ἀθῆναι 1982, σ. 46.

33. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἡ νεότης καὶ τὰ προβλήματα
αὐτῆς (Μηνύματα πρὸς τοὺς νέους). Εἰσαγωγή-Κείμενο-Μετάφραση: Στάμου
Παν. Ἔκδοση 2η. Ἀθῆναι 1982, σ. 55.

34. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ὀμιλίες πρὸς πενθοῦντας (Ἡ
ἀντιμετώπιση τοῦ θανάτου). Νεοελληνικὴ ἀπόδοση: Στάμου Παν. Ἔκδ. 4η.
Ἀθῆναι 1982, σ. 64.

35. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη (Ἡ ὁδὸς
τῆς σωτηρίας). Νεοελληνικὴ ἀπόδοση: Στάμου Παν. Ἀθῆναι 1983, σ. 44.

36. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. Ἡ Προσευχὴ (τὸ πανίσχυρο
τῶν πιστῶν ὄπλο) Νεοελληνικὴ ἀπόδοση: Στάμου Παν. Ἀθῆναι 1983, σ. 62.

4. ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΝΤΑ ΕΡΓΑ
(1778-1895).

37. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος — Βασίλειος ὁ Μέγας — Γρηγόριος ὁ
Θεολόγος. Ἀρχιερατικὸν περιέχον τὰς θείας καὶ ἱεράς λειτουργίας. Venezia
1778.

39. Μαργαρίται, ἥτοι λόγοι διάφοροι τοῦ ἐν ἁγίοις ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Χρυσόστομου. Venezia 1812.

39. ΚΟΝΤΟΓΟΝΟΥ Κ., Λόγος τῆ 30ῆ Ἰανουαρίου 1858. Ἐν Ἀθή-
ναις 1858, σ. 7.

40. ΣΑΚΟΡΡΑΦΟΥ ΜΑΡΚΟΥ, Ἐξήγησις τῶν εἰς τὴν Ἑξαήμερον ἔνδεκα ὀμιλιῶν τοῦ ἐν ἀγίοις θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Ἐν Ἀθήναις 1863.

41. ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΑΛΕΞ., Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1865, σ. 16.

42. ΚΑΠΠΩΤΟΥ ΑΓΓ., Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἐν Λαμῖα 1867, σ. 14.

43. ΙΩΑΝΝΙΔΗ BENIAMIN, Ρητορεία τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1869, σ. θ'+602.

44. ΔΙΟΜΗΔΗ-ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΝΑΣΤ., Περὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν Ἀθήναις 1873.

45. ΠΑΥΛΙΔΗ ΠΑΝ., Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μητροπόλεως ναῶ τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1875, ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1875, σ. 17.

46. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΙΔΗ Ν., Αἱ Θεῖαι Λειτουργίαι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Κωνσταντινούπολις 1875.

47. ΡΩΣΣΗ Ζ., Λόγος τῆς 30 Ἰανουαρίου 1876, κατ' ἐντολὴν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ Μητροπολιτικῷ ναῶ. Ἐν Ἀθήναις 1876, σ. 29.

48. ΚΑΛΟΓΕΡΑ ΝΙΚΗΦ., Λόγος τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1877, σ. 33.

49. ΔΙΟΜΗΔΗ-ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΝΑΣΤ., Λόγος εἰς τὸ μνημόσυνον τῶν εὐεργετῶν τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1879, σ. 30.

50. ΖΩΤΟΥ ΒΑΣ., Λεξιλόγιο τῶν Ἀγίων. Ἐν Ἀθήναις 1881.

51. ΜΟΣΧΑΚΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1883. Ἐν Ἀθήναις 1883, σ. 16.

52. ΠΑΥΛΙΔΗ ΠΑΝ., Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μητροπόλεως ναῶ τὴν 30 Ἰανουαρίου 1886, ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1886, σ. 14.

53. ΘΙΕΡΡΗ ΑΜΕΔΑΙΟΥ (Μετ. Σταματιάδης Ν.), Ἰωάννης Χρυσόστομος καὶ ἡ αὐτοκράτειρα Εὐδοξία. Ἐκδ. Β'. Ἐν Σάμφ 1890, σ. 442.

54. ΚΑΖΑΖΗ ΝΕΟΚΛΗ, Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μητροπόλεως ναῶ τὴν 30 Ἰανουαρίου 1890. Ἐν Ἀθήναις 1890, σ. 24.

55. ΚΑΛΟΓΕΡΑ ΝΙΚΗΦ., Ἐκλογὴ ἐκ πονημάτων καὶ λόγων διαφόρων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν Ἀθήναις 1891, σ. 318.

56. ΡΩΣΣΗ Ζ., Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1891, σ. 40.

57. ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΚΗ ΠΑΝ., Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐκφωνηθεὶς τὴν 30 Ἰανουαρίου. Ἐν Φιλιατροῖς 1892, σ. 16.

58. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ, Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μητροπόλεως κατὰ τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου. Ἐν Ἀθήναις 1892, σ. 15.

59. ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΚΗ ΠΑΝ., Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐκφωνηθεὶς τὴν 30 Ἰανουαρίου. Ἐν Πύργῳ Ἡλείας 1894, σ. 22.

60. ΔΙΟΜΗΔΗ-ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΝΑΣΤ., Λόγος κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1895, σ. 20.

5. ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΝΤΑ ΕΡΓΑ (1901-1939)

61. ΜΟΣΧΑΚΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, Λόγος τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1901. Ἐν Ἀθήναις 1901, σ. 16.

62. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Μητροπολίτου Ἀγχιάλου, Περὶ τοῦ βίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀθήναι 1902, σ. 98.

63. ΖΟΛΩΤΑ ΕΜΜ., Λόγος εἰς τὸ τελεσθὲν ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μνημόσυνον τῶν ἱδρυτῶν, καθηγητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις 1902, σ. 24.

64. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Μητροπολίτου Ἀγχιάλου, Περὶ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μελέτη. Ἀθήναι 1903, σ. 192.

65. ΔΕΡΒΟΥ Γ., Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1904, σ. 24.

65α. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦ., Πραγματεία περὶ τοῦ βίου τῆς διδασκαλίας κ.λπ., τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Ἐν Πάτραις 1904, σ. 144.

66. ΜΕΣΟΛΩΡΑ ΙΩ., Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1906, σ. 32.

67. ΠΕΡΔΙΚΑΡΗ ΕΥΓ., Αἱ θεῖαι Λειτουργίαι τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ τῶν Προηγιασμένων. Ἐν Ἀθήναις 1906, σ. 120.

68. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ ΤΡΥΦ., Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἐν Ἐρμουπόλει 1907, σ. 18.

69. ΖΟΛΩΤΑ ΕΜΜ., Λόγος εἰς τὸ τελεσθὲν ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μνημόσυνον τῶν ἱδρυτῶν, καθηγητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις 1907, σ. 16.

70. ΔΙΟΜΗΔΗ-ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΝΑΣΤ., Λόγος εἰς τοὺς Τρεῖς μεγίστους Ἱεράρχας. Ἀθήναι 1910, σ. 20.

71. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, Λόγος εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἐκφωνηθεὶς. Ἐν Κερκύρᾳ 1910, σ. 23.

72. ΔΙΟΜΗΔΗ-ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΝΑΣΤ., Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκλογαί, ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου ἐκδιδόμεναι. Ἀθήναι 1912.

73. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔργα. Ἀθήναι 1912.

74. ΜΕΣΟΛΩΡΑ ΙΩ., Λόγος ἀπαγγελθεὶς τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1912 ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀθήναι 1912.

75. ΜΩΡΑ·Ι·ΤΙΔΗ ΑΛΕΞ., Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καππαδοκίας ὁμιλίαι εἰς τοὺς Ψαλμούς. Ἐν Ἀθήναις 1914, σ. 400.

76. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Περικοπαὶ ἐκ τῶν ἔργων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν Ἀθήναις 1915, σ. 96.

77. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ ΧΡ., Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1917, σ. 20.

78. ΓΚΙΜΗ ΠΑΝ., Παραινέσεις πρὸς τοὺς νέους. Ὁμιλίαι τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Ἐν Ἀθήναις 1920, σ. 24.

79. ΚΑΝΕΛΛΟΥ ΑΛΕΞ., Ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Ἐν Ἀθήναις 1920, σ. 34.

80. ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ ΓΡΗΓ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ ὁ Ἰουλιανὸς ὁ ἀποστάτης. Ἐν Ἀθήναις 1920, σ. 46.

81. ΓΚΙΜΗ ΠΑΝ., Λόγοι τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. Ἐν Ἀθήναις 1921, σ. 96.

82. ΜΕΣΟΛΩΡΑ ΙΩ., Ἡ δύναμις τοῦ λόγου. Ὁμιλία ρηθεῖσα ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1922, σ. 25.

83. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Περὶ διδασκόντων καὶ διδασκομένων κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον. Ἐν Ἀθήναις 1923, σ. 42.

84. ΤΡΕΜΠΕΛΑ ΠΑΝ., Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὡς ἱεροκῆρυξ. Ἀθήναι 1924.

85. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Κοσμᾶ Βεστίτωρος ἀνέκδοτον ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. Ἐν Ἀθήναις 1925.

86. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου λόγος ἀνέκδοτος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀθήναι 1925.

87. ΓΑΛΑΝΟΥ ΜΙΧ., Περὶ τῆς διαγωγῆς μας πρὸς τὸν κλῆρον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Α'. Ὁμιλίαι τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν Ἀθήναις 1926, σ. 80.

88. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Συμμετοχὴ τοῦ Κωνσταντίας Ἐπιφα-

νίου εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Ἀθήναι 1926.

89. ΜΠΑΛΑΝΟΥ ΔΗΜ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ ἡ ἐποχὴ των. Ἐν Ἀθήναις 1926, σ. 32.

90. ΚΟΥΤΙ·ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜ., Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἐνδοξοτάτων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Ἐν Ἀθήναις 1927.

91. ΑΚΑΚΙΑΔΗ ΙΩ., Ἡ Καρβάλη Ναζιανζοῦ καὶ ὁ βίος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀθήναι 1928, σ. 143.

92. ΓΚΙΜΗ ΠΑΝ., Λόγοι τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, κατὰ μετάφρασιν. Ἐν Ἀθήναις 1928, σ. 79.

93. ΛΙΑΝΑ ΖΑΧ., Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ Σάμου. Λόγος. Ἐν Σάμῳ 1929, σ. 21.

94. ΜΑΛΙΝ ΑΛΕΞ., Οἱ ἐπιτάφιοι λόγοι Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐθνικὴν ρητορείαν. Ἐν Ἀθήναις 1929, σ. 118.

95. ΜΩΡΑ·Ι·ΤΗ ΔΗΜ., Ἡ Λειτουργία τοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Ἐν Ἀθήναις 1929.

96. ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓ., Ἡ Τέχνη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1929, σ. 19.

97. ΖΟΥΖΟΥΛΑ ΕΛΕΝΗΣ, Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ἐν Ἀθήναις 1930.

98. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ, Λόγος ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς παιδείας, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀθήναι 1930.

99. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΔΑΜ., Ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ ὁ Ρώμης. Ἀθήναι 1931, σ. 14.

100. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ὡς φοιτηταὶ τοῦ ἀρχαίου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἐν Ἀθήναις 1931, σ. 30.

101. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦ., Ὁ Μέγας Βασίλειος. Ἀθήναι 1931, σ. 256.

102. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Ἀνέκδοτα ἐγκώμια εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἀθήναι 1933.

103. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚ., Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς καὶ Βασίλειος ὁ Μέγας ὡς φοιτηταί. Ἀθήναι 1936, σ. 16.

104. ΑΡΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ, Λόγος εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Κωνσταντινούπολις 1935.

105. ΚΩΣΤΙΤΣ ΒΑΣ., Τὸ πρόβλημα τῆς σωτηρίας κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἁγίου Μεγάλου Βασιλείου. Ἀθήναι 1936.

106. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗ ΧΑΡΙΤ., Λόγος εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Θεσσαλονίκη 1936, σ. 91.

107. Βασίλειος ὁ Μέγας καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα. Λόγος πρὸς τοὺς

νέους, 'Επιστολαί. Είσαγωγή: Μπαλάνου Δημ. Κείμενα-Μετάφρασις-Σημειώσεις: Διαμαντοπούλου Α. 'Εκδ. 2α. 'Εν 'Αθήναις 1938, σ. 95.

108. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗ ΚΩΝ., Νικολάου Καβάσιλα ανέκδοτον ἐγκώμιον εἰς τοὺς Τρεῖς 'Ιεράρχας. 'Αθήναι 1938.

109. ΕΞΑΡΧΟΥ ΒΑΣ., Παιδαγωγικαὶ γνῶμαι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. 'Αθήναι 1938.

110. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ ΠΛΑΤ., Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι καὶ ὁ ἐνωτικὸς σύνδεσμος. 'Εν 'Αθήναις 1938, σ. 16.

111. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΟΥ ΠΑΝ., Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι καὶ τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. 'Εν 'Αθήναις 1939, σ. 35.

112. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΟΥ ΠΑΝ., 'Η διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐπιβίωσις τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν. 'Αθήναι 1939, σ. 36.

113. ΜΩΡΑ-ΓΙ-ΤΗ ΔΗΜ., Μία ἀρχαία χριστιανικὴ παιδαγωγικὴ πραγματεία, ἀποδιδομένη εἰς τὸν Χρυσόστομον. «Περὶ κενδοξίας καὶ ὅπως δεῖ τοὺς γονεάς ἀνατρέφειν τὰ τέκνα». 'Αθήναι 1939.

6. ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΝΤΑ ΕΡΓΑ (1940-1964)

114. ΛΟΥΚΑΤΟΥ ΔΗΜ., Λαογραφικαὶ περὶ τελευτῆς ἐνδείξεις παρὰ 'Ιωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ. 'Αθήναι 1940.

115. ΜΗΛΙΑΡΑ ΚΑΛ., 'Ο Μέγας Βασίλειος. 'Ο βίος καὶ ἡ δρᾶσις αὐτοῦ ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ. 'Ιεροσόλυμα 1944.

116. ΤΡΕΜΠΕΛΑ ΠΑΝ., 'Οποῖος ἐμφανίζεται ἐν ταῖς ('Επιστολαῖς) τοῦ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. 'Αθήναι 1946.

117. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, Μητροπολίτου Κυδωνιῶν, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ὡς ποιητής. Θεσσαλονίκη 1947.

118. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝ., Οἱ Τρεῖς Μεγάλοι τῆς 'Εκκλησίας 'Ιεράρχαι καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι. Λόγος τῆς 30 'Ιανουαρίου. Πάτραι 1947, σ. 40.

119. ΕΞΑΡΧΟΥ ΒΑΣ., 'Η γνησιότης τῆς συγγραφῆς 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου... 'Αθήναι 1947, σ. 28.

120. ΜΩΡΑ-ΓΙ-ΤΗ ΔΗΜ., 'Εργασία καὶ ἐπάγγελμα κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειον. Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν. 'Αθήναι 1947.

120α. ΠΑΠΑ-ΓΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩ., Λόγος εἰς τὴν τριφεγγῆ μορφήν τῶν Οἰκ. Διδασκάλων κ.λπ. 'Εν Πάτραις (1947), σ. 16.

121. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ, 'Η περὶ τῶν 'Αγίων Γραφῶν διδασκαλία 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 'Αθήναι 1947, σ. 28.

122. ΜΠΑΛΑΝΟΥ ΔΗΜ., Διατί ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐθεσπίσθη ὡς ἑορτὴ τῆς Παιδείας. Ἀθῆναι 1948, σ. 16.
123. ΦΡΙΑΛΙΓΓΟΥ ΚΩΝ., Περὶ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὡς ποιητοῦ. Ἐν Ἀθῆναις 1948.
124. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Ἀμφιλόχιος Ἱκονίου καὶ Μέγας Βασιλείος. Λόγος. Θεσσαλονίκη 1949.
125. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ ΛΕΩΝ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ τὰ ἰδανικά τῆς παρ' ἡμῖν Παιδείας. Ἀθῆναι 1949, σ. 66.
126. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, Μητροπολίτου Κυδωνιῶν, Ἠθικά ποιήματα Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ. Θεσσαλονίκη 1950.
127. ΜΑΚΡΙΔΗ ΙΩ., Παιδεία, δύναμη θεραπευτικῆ ψυχῆς. Λόγος ἐκφωνηθεὶς τὴν 30 Ἰανουαρίου 1949 κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θεσσαλονίκη 1950, σ. 16.
128. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΙΧ., Ἡ συμβολὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν. Ἀθῆναι 1950, σ. 14.
129. Ἱερατικὸν περιέχον τὰς θείας λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ τῶν Προηγιασμένων. Ἀθῆναι 1951, σ. 241.
130. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Αἱ τρεῖς «Κανονικαὶ Ἐπιστολαὶ» τοῦ Μεγ. Βασιλείου πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον, Μητροπολίτην Ἱκονίου καὶ τὰ γεννώμενα ἐκ τούτων προβλήματα, München 1951.
131. ΝΑΝΑΚΟΥ ΣΑΒ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Βόλος 1951, σ. 14.
132. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΝ., Ἡ κοινωνιολογία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀθῆναι 1951.
133. ΚΑΡΜΙΡΗ ΙΩ., Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν Ἀθῆναις 1952.
134. ΠΑΤΡΑ Π., Ἀνθρωπιστικαὶ ὁμιλίαι ...II. Ὁ ἑλληνικὸς μῦθος καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ἀθῆναι 1952.
135. ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἐπιστολῶν αὐτοῦ. Ἐν Ἀθῆναις 1952, σ. 119.
136. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἦτοι τὸ γενεαλογικὸν δένδρον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ καὶ Ναζιανζηνοῦ, καὶ ὁ πρὸς τὸν Ἀμφιλόχιον Ἱκονίου συγγενικὸς αὐτοῦ δεσμὸς. Πατρολογικὴ καὶ γενεαλογικὴ μελέτη. Ἐν Ἀθῆναις 1953, σ. 220.
137. ΑΡΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ, Ἡ περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Κωνσταντινούπολις 1954.
138. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, Μητροπολίτου Κυδωνιῶν, Τὰ ἱστορικὰ ἔπη Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. Ἀθῆναι 1955.
139. ΒΟΥΡΒΕΡΗ ΚΩΝ., Αἱ ἀνθρωπιστικαὶ ἰδέαι Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Ἀθῆναι 1955.

140. ΙΩΑΝΝΙΔΗ ΒΑΣ., 'Ο Χρυσόστομος, τύπος και μιμητής τοῦ Ἁπ. Παύλου. Ἀθήναι 1955.
141. ΚΟΝΙΔΑΡΗ ΓΕΡΑΣ., 'Η διαμόρφωσις τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ ε' αἰῶνος καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ἀθήναι 1955.
142. ΣΤΑΜΟΥ ΠΑΝ., 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν διακόνισσαν Ὀλυμπιάδα (εἰς νεοελληνικὴν ἀπόδοσιν). Θεσσαλονίκη 1955, σ. 125.
143. ΓΚΟΣΕΒΙΤΣ ΣΤΟΓΙΑΝ, 'Η περὶ τῆς θείας χάριτος διδασκαλία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθήναι 1956.
144. ΣΤΑΜΟΥ ΠΑΝ., 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τεσσαράκοντα Ἐπιστολαὶ χριστιανικῆς ἀγάπης. Θεσσαλονίκη 1956, σ. 40.
145. ΘΕΜΕΛΗ ΧΡΥΣ., 'Η κοσμητικὴ φρασεολογία εἰς τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον ἐν τῇ ἐν χρήσει ὑμνογραφίᾳ. Ἀθήναι 1957.
146. ΙΩΑΝΝΙΔΗ ΒΑΣ., Οἱ θεῖοι παράγοντες ἐν τῇ ἀγίᾳ ζωῇ τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Ἐν Ἀθήναις 1957, σ. 31.
147. ΚΟΤΡΩΝΗ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, Οἱ τρεῖς μεγάλοι τῆς ἀνθρωπότητος ποδηγέται (Βασίλειος-Γρηγόριος καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος). Ἀθήναι 1957.
148. ΜΩΡΑ-ΓΙΤΗ ΔΗΜ., 'Η ἀρχαιότερα γνωστὴ μορφή τῶν «Λειτουργιῶν» τοῦ Μεγ. Βασιλείου καὶ τοῦ Χρυσοστόμου. Θεσσαλονίκη 1957.
149. ΣΤΑΜΟΥ ΠΑΝ., Ἰωάννου Χρυσοστόμου πνευματικὲς ἀκτινοβολίες ἀπὸ τὸν ἄμβωνα τῆς Ἀντιοχείας. Ἀθήναι 1957, σ. 325.
150. ΚΑΡΜΙΡΗ ΙΩ., 'Η ἐκκλησιολογία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Ἐν Ἀθήναις 1958, σ. 44.
151. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗ ΚΩΝ., 'Η οὐσία καὶ τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν διδασκαλίαν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀθήναι 1958.
152. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Βασιλείου τοῦ Μεγάλου εἰς τὸ «Πρόσεχε σεαυτῶν» λόγος. Ἐν Ἀθήναις 1958, σ. 33.
153. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΟΥ ΠΑΝ., 'Η ἐργασία κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἐν Ἀθήναις 1958, σ. 27.
154. ΦΥΤΡΑΚΗ ΑΝΔΡ., 'Η ἀξία τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἀθήναι 1958, σ. 45.
155. ΚΟΥΚΟΥΛΕ Φ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ὡς παιδαγωγοί. Ἐν Ἀθήναις 1959; σ. 19.
156. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗ ΚΩΝ., Ἀπεδέχετο ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος τὸ Παπικὸν πρωτεῖον; Ἐν Ἀθήναις 1959, σ. 43.
157. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ ΘΕΟΔ., Οἱ περὶ ἱερωσύνης λόγοι τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀθήναι 1969, σ. 176.
158. ΚΑΚΡΙΔΗ ΙΩ., Σωκρατικὴ δικαιοσύνη. Λόγος ρηθεὶς τὴν 30

Ἰανουαρίου 1959 ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θεσσαλονίκη 1960, σ. 18.

159. ΚΑΡΜΙΡΗ ΙΩ., Ἡ ἐκκλησιολογία τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐν Ἀθήναις 1960, σ. 56.

160. ΚΟΡΡΕ ΣΤΥΛ., Ἡ δύναμις τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῶν ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Ἔθνους. Ἐν Ἀθήναις 1960, σ. 23.

161. ΤΣΙΑΚΑ ΚΩΝ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ἀθήναι 1960.

162. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ ΛΕΩΝ., Αἱ λύπαι τοῦ βίου ἐξ ἐπόψεως χριστιανικῆς, κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἀθήναι 1960, σ. 14.

163. ΑΛΕΞΙΟΥ ΙΩ., Ὁ φλογερὸς μαχητῆς (Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος). Ἀθήναι 1961, σ. 244.

164. Ἡ «Θεία Λειτουργία» τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀθήναι 1961 (Ἔκδ. Ὁρθοδοξικῆς Ὑπηρεσίας ΓΕΣ).

165. ΚΑΡΜΙΡΗ ΙΩ., Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἐν Ἀθήναις 1961, σ. 57.

166. ΣΙΩΤΗ Μ., Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὡς πνευματικὸς ἡγέτης. Ἀθήναι 1961, σ. 16.

167. ΚΑΡΜΙΡΗ ΙΩ., Ἡ ἐκκλησιολογία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἀθήναις 1961, σ. 50.

168. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗ ΚΩΝ., Χριστοκεντρικὴ ποιμαντικὴ ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Ἀθήναι 1962, σ. 142.

169. ΜΩΡΑ-Ἰ-ΤΗ ΔΗΜ., Παιδαγωγικαὶ ἰδέαι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀθήναι 1962, σ. 21.

170. Ἐξήγησις τῶν εἰς τὴν «Ἐξαήμερον» ἑδεκα ὀμιλιῶν καὶ τῶν «Ἡθικῶν» τοῦ ἐν ἀγίοις θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Βόλος 1963, σ. 172 (Ἔκδ. «Ἀγιορειτικὴ Βιβλιοθήκη»).

171. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩ., Τὸ ἀναμορφωτικὸν κήρυγμα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀθήναι 1963, σ. 31.

172. ΣΙΩΤΗ Μ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ὡς ἐρμηνευταὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἀθήναι 1963, σ. 60.

173. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑ ΚΩΝ., Αἱ περὶ θείου κηρύγματος ἰδέαι τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1964, σ. 34.

7) ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΝΤΑ ΕΡΓΑ

(1965-1984)

174. ΒΑΡΝΑΒΑ, Μητροπολίτου Κίτρους, Ἡ περὶ Ἀγίων Γραφῶν διδασκαλία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐν Ἀθήναις 1965, σ. 43.

175. ΓΑΓΑΤΣΟΥ ΠΑΝ. — ΤΙΜΑΓΕΝΗ ΙΩ., Βασίλειος ὁ Μέγας. Ἀθήναι 1965, σ. 64.

176. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, 'Εξήγησις τῶν εἰς τὴν 'Εξάήμερον ἕνδεκα ὀμιλιῶν καὶ τῶν 'Ηθικῶν τοῦ ἐν ἁγίοις θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Ἀθῆναι 1965, σ. 168.

177. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ Ι., Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι καὶ τὸ ἔργον των, ἐκ τοῦ κέντρου τῆς χριστιανικῆς τῶν ὑποστάσεως θεωρούμενον. Θεσσαλονίκη 1965, σ. 48.

178. ΕΛΕΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚΗΦ., 'Η ἐθνικὴ σημασία τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν διὰ τὸν ὑπόδουλον 'Ελληνισμόν, καὶ ἡ τελετὴ εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Γένους Σχολήν. Ἀθῆναι 1966, σ. 31.

179. JAEGER W., Πρωτοχριστιανικοὶ χρόνοι καὶ ἑλληνικὴ παιδεία. Ἀθῆναι 1966.

180. ΑΛΕΞΙΟΥ ΙΩ., Ἀστέρες πολύφωτοι (Μέγας Βασίλειος-Γρηγόριος Θεολόγος). Ἔκδ. 2α. Ἀθῆναι 1967, σ. 30.

181. ΓΙΕΒΤΙΤΣ ΑΘ., 'Η ἐκκλησιολογία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον. Ἀθῆναι 1967, σ. 224.

182. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑΣ, Μνήμη τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν. Ἀθῆναι 1967, σ. 15.

183. ΕΛΕΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚΗΦ., Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι ὡς λογοτέχνη. Ἀθῆναι 1967, σ. 30.

184. ΛΟΥΚΑΤΟΥ Δ., Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι καὶ ὁ λαϊκὸς Βυζαντινὸς βίος. Ἰωάννινα 1967, σ. 15.

185. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Ὁ κανὼν εἰς τοὺς Τρεῖς 'Ιεράρχας καὶ ἡ δογματικὴ τούτου σημασία. Ἀθῆναι 1967, σ. 34.

186. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ Ε., Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι ὡς κοινωνικοὶ ἐργάται. Πειραιεὺς 1967, σ. 18.

187. ΣΑΒΡΑΜΗ Δ., 'Η ἀρχὴ «Ora et Labora» κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον. Ἀθῆναι 1967, σ. 27.

188. ΣΧΙΖΑ ΘΕΟΧ., Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι ὡς ὁδηγοὶ τοῦ ἀνθρώπινου βίου. Λευκωσία 1967, σ. 8.

189. ΤΣΑΜΗ ΔΗΜ., Διαλεκτικὰ προβλήματα εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν σκέψιν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Θεσσαλονίκη 1967, σ. 26.

190. ΤΣΑΝΑΝΑ Γ., Τὰ ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειον. Θεσσαλονίκη 1967, σ. 20.

191. ΒΕΡΓΩΤΗ Γ., Ἀνθρωπολογικαὶ ἀντιλήψεις ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀθῆναι 1968, σ. 15.

192. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗ Κ., 'Η ἱατρικὴ τοῦ σώματος τύπος τῆς κατὰ ψυχὴν θεραπείας, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Ἀθῆναι 1968, σ. 22.

193. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ ΙΩ., Πατερικαὶ μορφαί. Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι καὶ ἕτεροι ἐπιφανεῖς ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς. Ἐν Ἀθήναις 1969, σ. 96.

194. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗ ΙΩ., Οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι ἐξ ἐπόψεως ἀν-

θρωπολογικῆς ὑπαρξιακῆς. Πρὸς σύνθεσιν τῆς χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας. Ἀθήναι 1969, σ. 30.

195. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΣΩΤ., Ἐπιστημονικὴ ἀξιολόγησις τῶν ὁμιλιῶν εἰς τὴν Ἐξαήμερον τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Λόγος τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1969. Ἰωάννινα 1969, σ. 16.

196. ΤΣΑΜΗ ΔΗΜ., Ἡ διαλεκτικὴ φύσις τῆς διδασκαλίας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Θεσσαλονίκη 1969, σ. 193.

197. ΔΕΝΤΑΚΗ ΒΑΣ. «Οἶον δεῖ εἶναι τὸν Ἐπίσκοπον» κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἐν Ἀθήναις 1970.

198. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓ., Ἡ ἀληθὴς πρόοδος κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἐν Ἀθήναις 1970.

199. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΓΚΑΤΖΙΡΟΥΛΗ (Ἀρχιερέως), Ἡ ἰκεσία ἐνὸς ἀγίου ("Ἅγιος Γρηγόριος). Ἀθήναι 1970, σ. 280.

200. ΚΟΝΙΔΑΡΗ ΓΕΡΑΣ., Ὁ Μέγας Βασίλειος πρότυπον οἰκουμηνικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡγέτου. Ἐν Ἀθήναις 1970, σ. 92.

201. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΥΣ., Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἀθήναι 1970, σ. 147.

202. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΤΣΑΝΑΝΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ, Ἡ ἀνθρωπολογία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1970, σ. 159.

203. ΤΣΑΜΗ ΔΗΜ., Ἡ πρωτολογία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1970, σ. 169.

204. ΦΡΑΓΚΟΥ Κ., Οἱ νέοι καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Λόγος. Θεσσαλονίκη 1970, σ. 24.

205. ΑΒΑΡΙΚΙΩΤΗ ΑΡΙΣΤ., Ὁρθοδοξίας στύλοι. Ἀθήναι 1971, σ. 66.

206. ΓΑΛΙΤΗ Γ., Σύγχρονοι ἐρμηνευτικαὶ τάσεις καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ἀθήναι 1971, σ. 30.

207. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ ΑΝΑΣΤ., Ἡ δυναμικὴ κατανόησις τῆς παραδόσεως τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀθήναι 1971, σ. 32.

208. Ἐρμηνεία στὸν Ψαλμὸ 46, τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐλευθερὴ ἀπόδοσις στὰ νεοελληνικά ὑπὸ Κ.Σ. Ἀθήναι 1971, σ. 40.

209. ΖΗΣΗ ΘΕΟΔ., Ἄνθρωπος καὶ κόσμος ἐν τῇ οἰκονομίᾳ τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον. Θεσσαλονίκη 1971, σ. 275.

210. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΑΓΓ., Ἡ στάσις τῶν ἑτεροδόξων κατὰ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. Ἀθήναι 1971, σ. 31.

211. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ἕτεροι ἅγιοι Πατέρες. Μαργαρίται. Θεσσαλονίκη 1971, σ. 311.

212. ΚΟΡΝΙΤΣΕΣΚΟΥ ΚΩΝ., Ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον. Θεσσαλονίκη 1971, σ. 146.

213. ΛΕΝΤΕΡΗ Β., 'Ο ἐτήσιος ἑορτασμός τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἡ σημασία του. Ἀθῆναι 1971, σ. 12.
214. ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ ΜΑΡΙΑΣ, 'Ο Κωνσταντῖνος Βαρδαλάχος καὶ τὰ ἀνέκδοτα σχόλια του στὸν Γρηγόριο τὸν Θεολόγο. Ἀθῆναι 1971, σ. 19.
215. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ-ΔΕΛΗΒΑΝΗ ΜΑΡΙΑΣ, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ ἡ οικονομικὴ σκέψις. Λόγος. Θεσσαλονίκη 1971, σ. 15.
216. ΚΑΨΑΝΗ Γ., 'Ο ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὡς ἱεραπόστολος. Ἀθῆναι 1972, σ. 31.
217. ΚΙΑΝΤΟΥ-ΠΑΜΠΟΥΚΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ, Ἡ γυναίκα εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θεσσαλονίκη 1972, σ. 23.
218. ΚΟΡΣΟΥ Δ., Τὸ πνευματικὸν περιεχόμενον τῶν δύο λόγων τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος. Ἀθῆναι 1972, σ. 31.
219. ΝΕΥΡΑΚΗ ΝΙΚ., Αἱ ἀλήθειαι τῆς πίστεως κατὰ τὸν ἅγιον Χρυσόστομον. Ἀθῆναι 1972, σ. 206.
220. ΠΙΖΑΝΗ Γ., Ἰωάννου Χρυσοστόμου: Μεταθανάτιοι ὁμιλῖαι — Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ: Ἐπιστολαί. Ἀθῆναι 1972, σ. 116.
221. ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ Κ., Ἀνθρωποκεντρικὰ στοιχεῖα τῆς χριστιανικῆς εἰκόνας τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. Θεσσαλονίκη 1972, σ. 18.
222. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΙΧ., Μορφές ἀπὸ τὸν 4ο αἰῶνα μ.Χ. Εἰσαγωγή στὸν «Λόγο πρὸς τοὺς νέους» τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Ἀθῆναι 1972, σ. 322.
223. ΑΓΟΥΡΙΔΗ ΣΑΒΒΑ, Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐρμηνευταὶ τῶν Ἁγίων Γραφῶν. Λόγος ἐκφωνηθεὶς τὴν 30 Ἰανουαρίου 1972. Ἐν Ἀθήναις 1973.
224. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΑΛ., Ὁ Μέγας Βασίλειος. Δευτέρα ἔκδοσις. Ἀθῆναι 1973, σ. 54.
225. ΖΗΣΗ Θ., Αἱ περὶ φυχαγωγίας ἀπόψεις Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Θεσσαλονίκη 1974, σ. 24.
226. ΚΑΡΠΟΥΖΟΥ ΔΙΟΝ., Ἡ ἀληθὴς παιδεία καὶ ζωὴ κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ἀθῆναι 1973, σ. 10.
227. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., Αἱ εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον ἐσφαλμένως ἀποδιδόμεναι ἐπιστολαί. Ἐν Ἀθήναις 1973, σ. 585.
228. ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ, Ἐπισκόπου Ἐλενουπόλεως, Διάλογος περὶ βίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Σχόλια: Οἰκονόμου Σ. Ἀθῆναι 1973.
229. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡ., Ἐρμηνεῖα τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀθῆναι 1973, σ. 304.
230. ΜΙΡΑΤΣΙΩΤΗ Ν., Ὁ Μέγας Βασίλειος πρότυπον πνευματικοῦ ἀνθρώπου. Ἀθῆναι 1974, σ. 30.

231. ΣΩΤΗΡΙΟΥ Γ., Παιδαγωγικά μηνύματα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀθήναι 1974, σ. 38.
232. ΨΕΥΤΟΓΚΑ ΒΑΣ., Αἱ ὁμιλίες τοῦ Μεγ. Βασιλείου ὡς πηγή εἰς τὴν ὑμνογραφίαν. Θεσσαλονίκη 1974, σ. 12.
233. ΚΥΡΑΤΣΟΥ ΔΙΟΝ., Αἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ τὰ μηνύματά των πρὸς τὴν ἐποχὴν μας. Δράμα 1975, σ. 29.
234. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΔ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ἀθήναι 1975, σ. 74.
235. ΛΟΥΚΑ Ι., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ἀθήναι 1975, σ. 36.
236. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Βασίλειος Καισαρείας ὁ Μέγας (329/30—1 Ἰαν. 379). Βίος καὶ ἔργα. Συγγράμματα καὶ διδασκαλία. Ἀθήναι 1975, σ. 199.
237. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΝ., Ὁ Μέγας Βασίλειος. Βίος καὶ πολιτεία, συγγράμματα, θεολογικὴ σκέψις. Θεσσαλονίκη 1975, σ. 355.
238. ΔΡΟΥΑΙΑ ΙΩ., Ἰδέαι καὶ ἐνέργειαι κοινωνικο-χριστιανικαὶ τῶν τριῶν οἰκουμενικῶν διδασκάλων. Ἀθήναι 1976, σ. 24.
239. ΚΑΒΑΡΝΟΥ ΚΩΝ., Τὰ Ἑλληνικά Γράμματα καὶ ἡ Ὁρθοδοξία. Ἀθήναι 1976, σ. 43.
240. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ Σ., Τὰ κατὰ τὴν προσαγωγὴν καὶ κατάστασιν τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων Καισαρείας Βασιλείου καὶ Πέτρας Γερμανοῦ. Ἀθήναι 1976, σ. 23.
241. ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ, Μοναχῆς, Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἀθήναι 1976, σ. 477.
242. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Εἶχεν ὁ ἅγιος Βασίλειος ἀνεψιούς; Ἀθήναι 1976, σ. 10.
243. ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦ., Διὰ πονοῦντας καὶ θλιβομένους, κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειον. Ἀθήναι 1976, σ. 205.
244. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ ΝΙΚ., Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ἄπαντα τὰ ἔργα. 5 λόγοι ἐρταστικοὶ-ἠθικοπλαστικοί. Θεσσαλονίκη 1977, σ. 492.
245. ΙΑΚΩΒΟΥ, Μητροπολίτου Μηθύμνης, Παρακλητικὸς κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον, Ἀρχιεπίσκοπον Καισαρείας, τὸν Μέγαν. Μυτιλήνη 1977, σ. 24.
246. ΚΟΥΚΗ ΚΩΝ., Ἄνθη ἀπὸ τὸν Πατερικὸν λειμῶνα... 3. Ἐπιτάφιος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Κύμη (Εὐβοίας) 1977.
247. ΚΟΥΤΣΑ Σ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Ἀθήναι 1977.
248. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ ΓΕΩΡΓ., Τὸ κοινωνικὸ μῆνυμα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου στὴν ἐποχὴ μας. Ἀθήναι 1977.
249. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Χριστιανικὴ Γραμματεία, ἦτοι φιλολογικὴ καὶ

κριτική ιστορία τῶν Πατέρων καὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων. Τόμος Α'. Οἱ Ἀποστολικοὶ Πατέρες. Ἐν Ἀθήναις 1977, σ. ριζ' + 457.

250. ΣΑΚΚΑΛΗ ΓΓΝ., Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἅπαντα τὰ ἔργα. Ὁ Χριστὸς Πάσχων. Δογματικὰ ἔπη. Θεσσαλονίκη 1977, σ. 398.

251. ΤΣΑΜΗ Δ., Ἄνθρωπος καὶ περιβάλλον στὴ σκέψη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Θεσσαλονίκη 1977.

252. ΑΓΓΕΛΙΔΗ ΜΙΧ., Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, Βασίλειος ὁ Μέγας — Γρηγόριος ὁ Θεολόγος — Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Πάτραι 1978, σ. λ' + 1034.

253. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓ., Οἱ θησαυροὶ τῆς Ἀγίας Γραφῆς κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον. Ἀθήναι 1978, σ. 284.

254. Μέγας Βασίλειος. Θεσσαλονίκη 1978, σ. 356 (Ἔκδ. Ἰ. Μονῆς Βλατάδων).

255. ΝΗΣΙΩΤΗ ΝΙΚ., Σχόλιον εἰς τὴν θεολογικὴν ὄντολογίαν τοῦ Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ. Λόγος ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἀθήναι 1978, σ. 24.

256. Βασιλείας. Ἐόρτιος τόμος ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 1600 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1979, σ. 275.

257. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓ., Ὁ φωστὴρ τῆς Καισαρείας (Ὁ Μέγας Βασίλειος). Νέα ἔκδ. Ἀθήναι 1979, σ. 257.

258. ΕΥΔΟΚΙΜΩΦ ΠΑΥΛΟΥ, Ἡ προσευχὴ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐρμηνεία καὶ ἀνάλυση τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Ἀθήναι 1979, σ. 204.

259. ΜΟΥΤΣΟΥΛΑ ΗΛΙΑ, Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γνησιότητος τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Ἐν Ἀθήναις 1979, σ. 10.

260. ΜΟΥΤΣΟΥΛΑ ΗΛΙΑ, Ὁ Μέγας Βασίλειος ὡς παιδαγωγός. Ἐν Ἀθήναις 1979, σ. 19.

261. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Μέγας Ἀθανάσιος — Ἰουλιανὸς ὁ Ἀποστάτης καὶ Μέγας Βασίλειος. Ἀθήναι 1979, σ. 45.

262. ΝΕΥΡΑΚΗ ΝΙΚ., Ὁ οὐρανοφάντωρ Μέγας Βασίλειος. Ἀθήναι 1979, σ. 206.

263. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΥΛ., Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ προϋποθέσεις πνευματολογίας αὐτοῦ. Ἀθήναι 1979, σ. 506.

264. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΑΛ., Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἀθήναι 1980, σ. 120.

265. ΚΑΡΜΙΡΗ ΙΩ., Ὁ Μέγας Βασίλειος, οἱ δυτικοὶ Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Ρώμη. Ἐν Ἀθήναις 1980.

266. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΥΛ., Ἡ ζωὴ ἐνὸς Μεγάλου: Βασίλειος ὁ Καισαρείας. Ἀθήναι 1980, σ. 560.

267. ΜΠΟΝΗ ΚΩΝ., Ἑλληνικῆς ἢ Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς ἦτο ὁ

δμώνυμος πατὴρ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, τοῦ καὶ Θεολόγου; Ἀθῆναι 1981, σ. 29.

268. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΗΛΙΑ, Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, ὀδηγηταὶ λογικῆς καὶ ἐλευθερίας. Ἀθῆναι 1981, σ. 19.

269. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓ., Ἡ οἰκογένεια κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον. Ἔκδ. 8η. Ἀθῆναι 1982, σ. 190.

270. ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ Μοναχῆς, Βασίλειος ὁ Μέγας — Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Τὸ καύχημα τοῦ Πόντου. Ἀθῆναι 1982, σ. 317.

271. ΒΙΤΑΛΗ ΦΙΛ., Οἱ ἅγιοι Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ ἡ προσωπικότητα τῆς Σίφνου μας. Ἀθῆναι 1983, σ. 15.

272. ΚΩΤΣΑΚΗ ΔΗΜ., Ἡ Ἑξαήμερος κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειον καὶ τὴν ἐπιστήμην. Ἀθῆναι 1983, σ. 92.

273. ΛΕΝΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ἐκλογαὶ — Ἀπανθίσματα Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Ἔκδ. δευτέρα. Ἀθῆναι 1983.

274. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦ., Ἡ ἑξαήμερη δημιουργία κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειον. Ἀπόδοση στὴν ὀμιλουμένη γλῶσσα τῶν ἑννέα ὀμιλιῶν τοῦ Μεγ. Βασιλείου εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Ἔκδ. 3η. Ἀθῆναι 1983, σ. 204.

275. ΚΥΝΗΓΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚ., Ἡ σύγχρονη ἐποχὴ μας καὶ οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. Ξάνθη 1984, σ. 99.

8) Π Ρ Ο Σ Θ Η Κ Ε Σ: α'. (1935-1979).

276. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ, Ὑποθήκες πρὸς τοὺς νέους καὶ γιὰ τὸ πῶς νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν μελέτη τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας. Εἰσαγωγή - ἀναλυτικὴ ἀπόδοση στὰ νεοελληνικὰ ὑπὸ Βασ. Μουστάκη. Ἀθῆναι 1966.

277. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ, Ἔργα. Ἀριθ. 10. Θεσσαλονίκη 1974 (Πατερικαὶ ἐκδόσεις «Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς»).

278. ΤΡΕΜΠΕΛΑ ΠΑΝ., Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι κατὰ τοὺς ἐν Ἀθῆναις Κώδικας. Ἀθῆναι 1935.

279. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Α., Βασιλείου τοῦ Μεγάλου λόγοι. Ὁ κατὰ μεθυόντων καὶ ὁ κατὰ πλουτούντων. Ἀθῆναι 1939.

280. ΧΡΗΣΤΟΥ Π., Ἡ κοινωνιολογία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Ἀθῆναι 1961.

281. ΤΑΤΑΚΗ Β., Ἡ συμβολὴ τῆς Καππαδοκίας στὴ χριστιανικὴ σκέψη. Ἀθῆναι 1968.

282. ΧΡΗΣΤΟΥ Π., Ἐκκλησιαστικὴ Γραμματολογία. Πατέρες καὶ θεολόγοι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Θεσσαλονίκη 1970.

283. ΧΡΗΣΤΟΥ Π., — ΣΑΚΟΥ Σ. Μεγάλου Βασιλείου ἔργα. 4. Ἑξαήμερος. Θεσσαλονίκη 1973.

284. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ Ι., Βυζαντινά θεϊαί Λειτουργίαι Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Θεσσαλονίκη 1978.
285. ΒΑΒΟΥΣΚΟΥ ΚΩΝ., Ὁ Μέγας Βασίλειος ὡς νομικός. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 127-143.
286. ΒΑΚΑΡΟΥ ΔΗΜ., Ἡ προσωπικότητα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 87-94.
287. ΓΑΛΙΤΗ ΓΕΩΡΓ., Γραφή καὶ παράδοσις κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειο. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 175-187.
288. ΖΗΣΗ ΘΕΟΔ., Ὁ Μέγας Βασίλειος ὡς ἡγέτης. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 69-86.
289. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΚΩΝ., Συμβολὴ εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἐρεύνης τοῦ χρόνου συγγραφῆς τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀνάτυπον ἀπὸ τὸν «Ἐκκλησιαστικὸ Φάρο», τόμ. ΕΑ (1979), σ. 123.
290. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΙΩ., Ὁ Μέγας Βασίλειος ὑπόδειγμα χριστιανοῦ κοινωνικοῦ ἐργάτου. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 19-55.
291. ΚΡΟΓΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΥΜ., Τὸ μοναχικὸ ἰδεῶδες στὸν Μέγα Βασίλειο. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 155-164.
292. ΜΑΡΣΕΛΟΥ ΑΛΕΞ., Ὁ πανεπιστήμων Μέγας Βασίλειος ὡς ἱατρός. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 187-199.
293. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ ΓΡΗΓ., Ὁ Μέγας Βασίλειος ὡς ἱεροκῆρυξ. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 9-17.
294. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡ., Τὰ φυσικὰ καὶ ἀστρονομικὰ στὴν Ἑξάημερο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 215-240.
295. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝ., Ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ τὸ λειτουργικόν του ἔργον. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 111-125.
296. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΤΕΛ., Ἡ συμβολὴ τοῦ Μεγ. Βασιλείου στὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως. Θεσσαλονίκη 1979, σ. 165-173.
297. ΣΙΜΩΤΑ ΠΑΝ., Αἱ περὶ πατρίδος ἀπόψεις τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1979, σ. 201-214.
298. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ ΙΩ., Ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἐορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 255-275.
299. ΦΡΑΓΚΟΥ ΚΩΝ., Μερικὰ ἀπὸ τὰ βασικώτερα γνωρίσματα τῆς

παιδαγωγικῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Θεσσαλονίκη 1979. Ἀνάτυπο ἐκ τοῦ ἑορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 241-254.

300. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ ΓΕΩΡΓ., Τὸ φιλανθρωπικὸν καὶ ἐν γένει κοινωνικὸν ἔργον τοῦ Ἁγίου καὶ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ ἑορτίου τόμου «Βασιλείας», σ. 145-153.

301. ΧΡΗΣΤΟΥ Π., Ὁ Μέγας Βασίλειος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Παιδεία. Θεσσαλονίκη 1979, σ. 57-67.

302. ΨΕΥΤΟΓΚΑ ΒΑΣ., Φυσικὴ καὶ μεταφυσικὴ τοῦ φωτὸς στὸν Μέγα Βασίλειο. Θεσσαλονίκη 1979, σ. 95-110.

β' (1820-1969)

303. Ἀπανθίσματα ἐκ τῶν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης ... Ἐν Χίῳ 1820, σ. 31.

304. ΒΑΜΒΑ ΝΕΟΦ., Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ πανδημίῳ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων. Ἐν Ἀθήναις 1851, σ. 16.

305. ΜΑΡΙΝΟΥ Δ., Λόγος ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν 30 Ἰανουαρίου, ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Ἐρμούπολει 1868, σ. 22.

306. ΜΟΣΧΑΚΗ ΙΓΝ., Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ὡς ρήτωρ ἐκκλησιαστικός. Ἐν Ἀθήναις 1883, σ. 40.

307. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ ΧΡ., Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν... Ἐν Χαλκίδι 1901.

308. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, Λόγοι εἰς τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Κέρκυρα 1903.

309. ΧΑΡΙΤΟΥ ΜΗΝΑ, Λόγος πανηγυρικὸς ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἰωάννου Χρυσοστόμου. Ἐν Ἀθήναις 1909, σ. 16.

310. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΥ ΑΜΙΑΚΑ, Ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας. Λόγος τῆς 30.1.1925. Ἀθῆναι 1925, σ. 61.

311. ΙΒΗΡΙΤΗ ΙΩΑΚΕΙΜ, Λόγος εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν Καρυαῖς 1932.

312. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ ΣΤΙΑΠ., Ἑλληνικὴ Παιδεία καὶ Χριστιανισμός. Λόγος τῆς 30.1.1932. Θεσσαλονίκη 1932.

313. ΔΡΑΝΔΑΚΗ ΝΙΚ., Εἰκονογραφία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Λόγος. Ἰωάννινα 1969, σ. 34.

9) ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

(Οι ἄριθμοὶ παραπέμπουν στὰ λήμματα)

- Ἀβαρικιώτης Ἀριστ. 205.
 Ἀγγελίδης Μιχ. 252.
 Ἀγουρίδης Σάβ. 223.
 Ἀκακιάδης Ἰω. 91.
 Ἀλεξίου Ἰω. 163, 180.
 Ἀλιβιζᾶτος Ἀμίλ. 310.
 Ἀνδροῦτσος Χρ. 77, 307.
 Ἀντωνόπουλος Ἀ. 118.
 Ἀποστολάκης Νικ. 244.
 Ἀραμπατζόγλου Γενν. 104, 137.
 Βαβουῆσκος Κων. 285.
 Βακάρος Δ. 286.
 Βάμβας Νεοφ. 307.
 Βασιλόπουλος Χαράλ. 224, 264.
 Βεργωτῆς Γ. 191.
 Βιτάλης Φιλ. 271.
 Βουλγαράκης Ἡλ. 32.
 Βουρβέρης Κων. 139.
 Γαγάτσος Παν. 175.
 Γαλανός Μιχ. 87.
 Γαλίτης Γ. 206, 287.
 Γιαννουλάτος Ἀναστ. 207.
 Γιέβτιτς Ἀθαν. 181.
 Γκίμης Παν. 78, 81, 92.
 Γκόσεβιτς Στ. 143.
 Δεντάκης Βασ. 197.
 Δέρβος Γ. 65.
 Δημητρακοπούλου Σοφία, 182.
 Δημόπουλος Γεώργ. 253, 257, 269.
 Διαμαντόπουλος Ἀδ. 99, 107.
 Διομήδης-Κυριακός Ἀναστ. 44, 49, 60, 70, 72.
 Δρανδάκης Νικ. 313.
 Δρούλιας Ἰω. 238.
 Δυοβουνιώτης Κ. 73, 76, 83, 85, 86, 88, 100, 102, 108.
 Ἐλεόπουλος Νικηφ. 178, 183.
 Ἐξάρχος Βασ. 109, 119.
 Εὐαγγελίδης Τρ. 68.
 Εὐδοκίμωφ Π. 258.
 Jaeger W. 179.
 Ζήσης Θεόδ. 209, 225, 288.
 Ζολώτας Ἐμμ. 63, 69.
 Ζούζουλα Ἐλένη, 97.
 Ζώτος Βασ. 50.
 Θέμελης Χρυσ. 145.
 Θεοδώρου Εὐάγγ. 198, 210.
 Θιέρρης Ἀμεδ. 53.
 Ἰβηρίτης Ἰωακ. 311.
 Ἰωαννίδης Βασ. 140, 145.
 Ἰωαννίδης Βεν. 43.
 Καβαρνός Κων. 239.
 Καζάκης Ν. 54.
 Κακρυδιῆς Ἰω. 127, 158.
 Καλλίνικος Κων. 289.
 Καλογεράς Νικηφ. 48, 55.
 Καλογήρου Ἰ. 177, 290.
 Κανέλλος Ἀλεξ. 79.
 Καππᾶτος Ἀγγ. 42.
 Καπλανίδης Παν. 11.
 Καρβέλης Δημ. 25.
 Καρμίρης Ἰω. 133, 150, 159, 165, 167, 265.
 Καρπούζος Διον. 226.
 Καψάνης Γ. 216.
 Κιάντου-Παμπούκη Ἀλ. 217.
 Κονιδάρης Γερ. 141, 200.
 Κοντογιάννης Σ. 240.
 Κοντογόνης Κ. 39.
 Κορνιτσέσκου Κων. 212.
 Κορρές Στυλ. 160.
 Κόρσος Δ. 218.
 Κοτρώνης Ἀγαθ. 147.
 Κουϊμουτσόπουλος Δημ. 90.
 Κούκης Κων. 246.
 Κουκουλές Φ. 155.
 Κούρκουλας Κων. 173.
 Κούτσας Σ. 247.
 Κουτσουράκης Π. 57, 59.
 Κρογγόπουλος Συμ. 291.
 Κυνηγόπουλος Νικ. 275.

- Κυράτσος Διον. 233.
Κυριακίδης Κ. 32.
Κυριακίδης Στ. 304.
Κωνσταντινίδης Θεολ. 234.
Κωνσταντινίδης Ἰω. 193.
Κώστις Βασ. 105.
Κωτσάκης Δημ. 272.
- Λενῆς Ματθ. 273.
Λέντερης Β. 213.
Λιανᾶς Ζαχ. 93.
Λούκας Ἰ. 235.
Λουκάτος Δημ. 114, 184.
Λυκοῦργος Ἀλεξ. 41.
- Μάλιν Ἀλέξ. 94.
Μαντουβάλου Μαρία 214.
Μαρῖνος Δ. 305.
Μαρκαντώνης Ἰω. 194.
Μαρσέλος Ἀλέξ. 292.
Μεσολωρᾶς Ἰω. 66, 74, 82.
Μεταλληνός Γεωργ. 24, 248.
Μηλιαρᾶς Κ. 115.
Μιχαηλίδης Γρηγ. 293.
Μοσχάκης Ἰγν. 51, 61, 306.
Μουρατίδης Κ. 151, 156, 168, 192.
Μουστάκης Βασ. 21, 30, 31, 276.
Μουτσούλας Ἥλ. 259, 260.
Μπαλᾶνος Δημ. 89, 107, 122.
Μπόννης Κων. 124, 130, 136, 152,
185, 236, 242, 249, 261, 267.
Μπρατσιώτης Ν. 230.
Μπρατσιώτης Π. 111, 112, 153.
Μωραΐτης Δημ. 95, 113, 120, 148,
169.
Μωραϊτίδης Ἀλεξ. 75.
- Νανᾶκος Σαβ. 131.
Νεγρεπόντη-Δεληβάνη Μαρία, 215.
Νευράκης Νικ. 210.
Νησιώτης Νικ. 255.
Νικοκάβουρας Σεβ. 71, 308.
Νικολόπουλος Π. 227.
- Οἰκονομίδης Προκ. 58.
Οἰκονόμου Ἥλ. 268.
Οἰκονόμου Σ. 228.
- Παπαγιάννης Κων. 295.
Παπαγεωργίου Χρ. 294.
Παπαδόπουλος Ἰω. 171.
Παπαδόπουλος Στυλ. 263, 266.
Παπαδόπουλος Χρυσ. 201.
Παπαδοπούλου-Τσανανᾶ Ὀλ. 202.
Παπαϊωάννου Ἰω. 120α.
Παπακωνσταντίνου Θεόφ. 65α, 101.
Παπαμιχαήλ Γρηγ. 80.
Παπουτσόπουλος Χριστοφ. 243, 274.
Πάτρας Παν. 134.
Παυλίδης Παν. 45, 52.
Περδικάρης Εὐγ. 67.
Πετρόπουλος Νικ. 103.
Πιζάνης Γ. 220.
Πρωτοψαλτιδης Ν. 46.
- Ροδόπουλος Παντ. 296.
Ρώσσης Ζ. 47, 56.
- Σαββόπουλος Ε. 186.
Σαβιλιδόν Ἑρρ. 2.
Σαβράμης Δ. 187.
Σακελλάριος Α. 279.
Σακελλάρης Κ. 221.
Σακκαλῆς Ἰγν. 250.
Σακορράφος Μ. 40.
Σάκος Σ. 283.
Σβολόπουλος Σωτ. 195.
Σιμωνᾶς Παν. 297.
Σιώτης Μ. 166, 172.
Σπεράντσας Θεοδ. 15, 157.
Σταματάκης Πλατ. 110.
Σταματιάδης Ν. 53.
Στάμου Παν. 17, 18, 19, 20, 29, 33,
34, 35, 36, 142, 144, 149.
Στασινόπουλος Μιχ. 128, 222.
Συνδινός Πολ. 98.
Σχίζας Θεοχ. 188.
Σωτηρίου Γεώργ. 96, 231.
- Τατάκης Β. 281.
Τζωρτζᾶτος Βαρν. 121, 135.
Τιμαγένης Ἰω. 175.
Τρεμπέλας Παν. 84, 116, 278.
Τσάμης Δ. 189, 196, 203, 251.
Τσανανᾶς Γ. 190.

Τσιάκας Κων. 161.
Τσοτάκου-Καρβέλη Αικ. 25.

Φιλιππίδης Λεων. 125, 162.
Φουντούλης Ίω. 284, 298.
Φράγκος Κ. 204, 299.
Φριλίγκος Κων. 123.
Φυτράκης Άνδρ. 154.

Χαραλαμπίδης Γεωργ. 300.

Χαριτωνίδης Χαρ. 106.

Χαρίτος Μηνᾶς 309.

Χατζόπουλος Χαρ. 229.

Χρήστου Παν. 14, 132, 237, 280,
283, 301.

Ψευτογκᾶς Β. 232, 302.

10) ΕΙΔΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

I. Έργα διὰ τοῦς Τρεῖς Ἱεράρχας, γενικῶς.

39, 41, 42, 43, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61,
63, 65, 66, 68, 69, 60, 71, 74, 77, 80, 82, 89, 90, 92, 93, 96, 97, 98, 102,
104, 106, 108, 110, 111, 112, 118, 120, 120α, 122, 125, 127, 128, 131, 134,
141, 153, 154, 155, 158, 161, 162, 165, 167, 169, 171, 172, 177, 178, 182,
186, 188, 193, 194, 197, 198, 204, 206, 207, 213, 215, 217, 226, 231, 233,
234, 235, 238, 247, 251, 268, 271, 275, 303, 304, 305, 307, 208, 311, 313.

II. Έργα διὰ τὸν Μέγα Βασίλειον, εἰδικῶς.

37, 40, 46, 65α, 67, 75, 76, 81, 83, 95, 99, 100, 101, 103, 105, 107,
109, 115, 124, 129, 130, 132, 139, 147, 148, 150, 152, 168, 170, 173, 175,
176, 180, 187, 190, 192, 195, 200, 202, 203, 222, 224, 230, 232, 236, 237,
240, 242, 243, 245, 252, 254, 256, 257, 259, 260, 261, 262, 265, 266, 270,
272, 274, 279, 280, 283, 284, 285,-302.

III. Έργα διὰ τὸν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, εἰδικῶς.

37, 64, 81, 91, 94, 100, 103, 116, 117, 123, 126, 136, 138, 147, 159,
180, 189, 196, 199, 214, 220, 244, 246, 250, 252, 255, 263, 267, 270, 305.

IV. Έργα διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, εἰδικῶς.

37, 38, 44, 46, 53, 55, 62, 67, 72, 73, 76, 79, 81, 84, 85, 87, 88, 113,
114, 119, 121, 120, 133, 135, 137, 140, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148,
149, 151, 158, 157, 163, 166, 174, 181, 191, 201, 208, 209, 210, 211, 212,
216, 218, 219, 220, 221, 225, 227, 228, 229, 241, 248, 252, 253, 258, 264,
269, 273, 284, 303, 309.